

Kordian, część 1.

1. Słowacki pisze Kordiana po upadku Powstania listopadowego choć - tak jak w Dziadach - rzecz dzieje się w czasach przed Powstaniem.
2. Poeta pisze dramat w 1833 roku i daje w nim odpowiedź na dwa główne pytania - dlaczego Powstanie upadło i jaką rolę spełnia w podbitym narodzie poeta. Pełny tytuł dramatu to: „Kordian. Część pierwsza trylogii. Spisak koronacyjny”. Słowacki nie napisał jednak kolejnych dwóch części.
3. W „Przygotowaniu” – pierwszej części Kordiana – Słowacki krytykuje przywódców Powstania. Tworzeni są oni w diabelskim kotle. I tak widzimy za starego do walki Chłopickiego, który „ma sprzeczne z naturą nazwisko” – izoluje się od chłopstwa, nie szuka pomocy w niższych warstwach społecznych. Czartoryskiego – zbyt ostrożnego i napuszonego arystokratę, przed którym ludzie gną kolana. Skrzyneckiego – nieudolnego flegmatyka, wycofującego się z pola walki, ugodowego. Niemcewicza – żyjącego przeszłością. Lelewela – ciągle wahającego się myśliciela i w końcu Krukowieckiego – który poddał Warszawę Rosjanom.
3. Słowacki pokazuje ich wychylających się z diabelskiego kotła by pokazać, że to piekło musiało zesaść Polskę dowódców – nieudaczników.
4. W akcie 1 i 2 poznajemy 15-letniego Kordiana romantyka, nieszczęśliwego kochanka. Gdybyśmy mieli szukać odpowiednika tej postaci u Mickiewicza to byłby to Gustaw – kochanek samobójca. Kordian jest jednak dużo młodszy od Gustawa i zarażony niemocą, depresją. Gustaw miotał się, był załamany ale walczył, odtwarzał swoją śmierć. Kordian jest zgorzkniały, apatyczny, myśli o samobójstwie. Jest zakochany w starszej od siebie Laurze (tak jak Werter Goethego w Lottcie). Strzela do siebie, ale uchodzi z życiem. Szukając spokoju podróżuje po Europie.
5. W akcie 2 widzimy podróż – doświadczanie świata – dojrzewania Kordiana. Między innymi odwiedza papieża w Rzymie. Zamiast słów pokrzepienia słyszy: „Niech się Polaki modlą, czczą cara i wierzą”. W końcu na górze Mont Blanc wygłasza słynny monolog. Przeobraża się z kochanka w patriotę. Mówi: „Ludy, Winklerlid ożył! Polska Winklerlidem narodów!”. Winklerlid to szwajcarski bohater z XIV wieku, który własną pierś bronił rodaków w bitwie pod Sempach i umożliwił zwycięstwo.

Miejsce na Twoją reklamę
info: reklama@lykwiedzy.pl